

Güzel

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 08 Eylül 2022

Nazenindi gün ışığı yüzümde güller açan sefasını sürdürdüm hazanın ve metruk heceleri yürekte saklı isyanın...

Arzı endam eden hazan ve mutluyum ben
Aşka yüklediğim özlem ve hicran
Hali hazırda umutlu
Gögün terennümü
Bir vakit ki kuşlukta saklı
İkindiye gelmeden salıverdim yazdığım fermanı

Aksinde saklı izin
Aksi takdirde geride kalmazdı hüznün
İnşa ettiğim bir cennet içimde saklı
Kıyıldıkça yüreğim
Kıyama durduğum sevgi.
Laneti değil iblisin
Meleklerin kanatlarına serili
Her çiy tanesi
Çiğnense de yüreğim
Çilem dolmadan göç etmeyeceğim

Metruk haneler, efkâr sokağında
Muğlak caddeler varamadığım diğer yaka
Şehre aşığım ben
Şiirden öte şehre d/okunduğum
Şehirden öte ruh ikizim sevdalı İstanbul

Metazori kimi insan kimi zaman
Hem uzak hem yakın
Melodiler tırmalar kulağımı
Sessizlikse ayrı bir şarkı
Duyduğum gürültü
Sessizce severken yürüdüğüm yol
Sağır Sultanın dahi duyduğu
Sevgi işte sevgi hasbıhal

Ettiğim bir şiir ne ki?
Envarı duygu ve dize
Diz dize yaşadığım kadar dizeler ve şehir ile

Yakam kapalı
Yakamdan düşmedi gitti hüznün ve acı
Herkesin de erişemediği bir rakım
Elbet sevgiyle büyüyen bir evren
Layığı ile kul olmaksızın işin aslı
Daha da çoktur alacağım yol olmaz mı?
Oysaki henüz yolun en başı...

İki el bir baş için
Bir elimde kutsal kitabım
Aşkla dokunduğum dünya ve hayaller
Kalemin g/izinde
Mademki "oku" dedi Rabbim ilk günden
Devri âlem duygular
Meali huzur olan sair hece
Ömür denen ne ki eşlik eden tek hece...

Elbet aşk, merkezi kâinatın
Ben, sen ve o ve nicesinden
S/üzülen gözyaşı
En çok da açtım mı ellerimi Rabbime
İnzivada geçtiyse geçti ömür kime ne?

Dergâhım huzur
Düşlerimde saklı nice hayal nice duygu
Bir minval ki yürüdüğüm yol
Şafak saydığım
Sancılanıp mevsimden öte evreni kucakladığım
Şehrim, ben ve şiir ve hüznün
Aşkla kardığım yol çıkar mı sabaha sahi bu şiir?

İhtimamla severken
Hacizli yüreğimi serip de yere üstünde gezerken
Ve işte nazarında dünyanın
Ne var ki nazlı bir ceylansam

Sektğim bir duygudan diđerine
Sakil ve akil addedilen
Kimse kimliđimle sakit bir mevsim
Günü devirip geceye eriřtim
Aşkın hazzına yazarak ve inanarak erdiğim
Yeter ki vaktim dolmadan
Daha çok sevmenin de hayalini kurarken

Bir mizansen ise yařamak
Deliřmen yüređimle ip atladiđım
Kıyı köşe ne kaldıysa yüreğimde
Elbet haiz olmak en güzele
Mademki güzel baktığım kadar güzeldir gözüme yansıyan
Güzel kalmak ayrı bir dünya
Meylettđim kadar bilinmeze ve sevgiye